

مقالات

مقدمه

دوراروگوئه به توافقهای قابل ملاحظه‌ای دست یافته و کشورهای عضو سازمان تجارت جهانی (W.T.O) نیز ظاهراً به اجرای تصمیمات آن علاوه‌مندی نشان داده‌اند و مقرر گردیده است موافع تعریفهای و غیرتعریفهای را از جلو راه جریان آزاد کالاها و خدمات بردارند. در زمینه سه مولفه یادشده، هرگز عمل صدرصد متنطبق بر مقررات نبوده، لیکن در این میان، تنها آزادی مبادله سرمایه و تحرك و انتقال بین‌المللی سرمایه خارجی است که می‌توان گفت شکل نسبتاً قابل قبول به خود گرفته و از رشد چشمگیر و قابل اطمینان برخوردار بوده است.

اگرچه مولفه‌های آزادی مبادلات تجاری، گسترده شدن بازارهای گار و توسعه بازارهای پولی و مالی و رفع موائع قانونی و ساختاری، از ویژگیهایی بوده است که شرایط اقتصادی در دو دهه اخیر در جهان را شکل می‌داده‌اند، با وجود این، می‌توان گفت از میان این سه مولفه، سرمایه‌گذاری خارجی یک اصل متمایز به حساب می‌آید که در تحول شرایط اقتصادی جهان نقش موثرتری داشته است. برای توضیح بیشتر این ویژگی لازم است گفته شود در زمینه آزادی تجارت بین‌المللی در قالب مبادله آزاد کالاها و خدمات، مذاکرات

جهت‌گیری نظرات در خصوص سرمایه‌گذاری خارجی:^(۱)

سرمایه‌گذاری خارجی به عنوان پدیده‌ای که در دو دهه اخیر در تنظیم بازار جهانی و حرکت کشورها در همسوشندن با ساختار اقتصاد جهانی نقش تعیین‌کننده داشته است، اکنون یک مسئله جهانی به شمار می‌رود که بحثهای موافق و مخالف زیادی را برانگیخته است. برخی از صاحب‌نظران و کارشناسان مسایل جهانی اقتصاد، سرمایه‌گذاری خارجی را حرکتی همراه با جهانی شدن تولید می‌دانند که در پیوستن کشورها به جریان اقتصاد بین‌المللی دارای نقش تعیین‌کننده‌ای است. این گروه از کارشناسان سرمایه‌گذاری خارجی را عامل رشد تجارت جهانی و نیز زمینه‌ای برای تنوع پخشیدن به تولید کشورهای تک‌محصولی و ورود این کشورها به جامعه جهانی می‌دانند. گروهی دیگر از اندیشمندان و کارشناسان مسایل جهانی اقتصاد، با تأکید بر نقش شرکت‌های چندملیتی در استقرار این سرمایه‌ها در نقاط مختلف جهان و تضادی که به صورت ذاتی و درونی بین منافع این شرکتها و منافع ملی کشورها وجود دارد، آن را خطری بالقوه برای کشورهای سرمایه‌پذیر به حساب می‌آورند و توصیه این کارشناسان به

کشورها در این زمینه بهره‌گیری. حداقل از منابع داخلی و استفاده از سرمایه خارجی در شرایط کاملاً اضطراری است. نظریه میانه دیگری نیز وجود دارد که مبنی بر شرایط و توانایی‌های اقتصادی و سیاسی کشور سرمایه‌پذیر است. مطرح‌کنندگان این نظریه بر این باورند که پیامدهای سرمایه‌خارجی برای کشورهای مختلف به خصوصیات، ساختارها و امکانات و

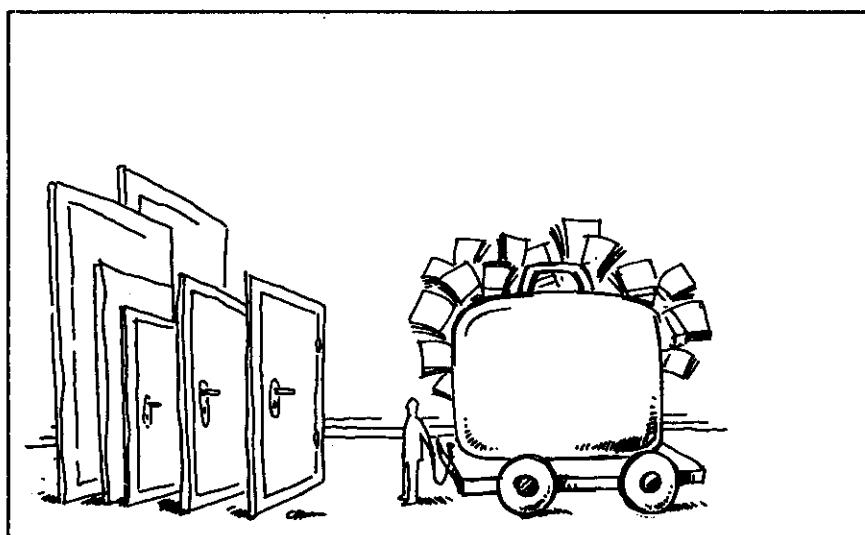
توانایی‌های اقتصادی و سیاسی کشور دریافت‌کننده و نیز شرایط حاکم بر اقتصاد جهانی و بازارهای طرف معامله با کشور مورد نظر بستگی دارد و بر این اساس کشورها در صورتی می‌توانند از مزیتهای سرمایه خارجی بهره‌مند شوند و از مخاطرات آن در امان باشند که حداقل شرایط لازم برای بهره‌برداری مفید از سرمایه‌های خارجی را فراهم کرده باشند و نیز به اندازه کافی از قدرت چانه‌زنی برای هدایت جریان این سرمایه‌گذاریها در مسیرهای موردنیاز خود برخوردار باشند. همچنین شرایط زمانی پذیرش سرمایه‌های خارجی، میزان حمایت بازارهای منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای نیز از عوامل دیگری است که می‌تواند تعیین‌کننده پیامدهای مثبت و یا منفی سرمایه‌گذاری خارجی شود.

در مجموع، باید گفت براساس شواهد موجود و على‌رغم نظرات محاذل رادیکالی در مورد سرمایه‌گذاری خارجی، این پدیده در دهه‌های اخیر در مجموعه اقتصاد جهانی از نقش قابل توجهی برخوردار بوده و رشد چشمگیر داشته است، که البته این نمی‌تواند موافق با مخالفت در جذب سرمایه خارجی را برای یک کشور خاص، توجیه کند. زیرا حاوی کل پیامدهای آن نیست.

زمینه‌های جذب سرمایه و انتقال تکنولوژی: فرایند انتقال تکنولوژی به داخل کشور سرمایه‌پذیر به شرطی حاصل می‌شود که کشور میزبان خود از محیط تجاری مطلوب برخوردار باشد و در خطمشی‌های اساسی و کلان، ساختار اقتصادی کشور را در جهت بهبود، حمایت کند. در مجموع زمینه‌هایی که لازم است فراهم شود تا سرمایه‌های خارجی به داخل کشوری

است، که درنهایت به دلیل عدم امکان دسترسی به منابع موجود، به صورت کمبود متجلی می‌گردد.^(۵)

اولاً در کشور ما، حجم موجودی سرمایه داخلی برای سرمایه‌گذاری نامشخص است، ثانیاً نیازهای سرمایه‌ای به طور واقعی، رقم مشخص ندارد. بازار سرمایه باوجود ضعفها و عدم کارایی‌های موجود، بخشی ازمنابع و پس اندازها را جمع آوری می‌کند و درصد ناچیزی از سرمایه‌های داخلی از طریق بورس اوراق بهادار و یا سبست بانک جذب می‌گردد، به علاوه اینکه در تخصیص پروژه‌ها و اولویت‌های سرمایه‌گذاری از این معباری، کارایی لازم وجود ندارد. منظور این است که باتوجه به این عدم کاراییها و شفاف نبودن میزان و حجم نیازهای واقعی سرمایه‌ای کشور به علاوه شرایط خاص ساختاری اقتصاد کشور و معضلات موجود از قبیل انتکا به درآمدات نیازی نهانی، تصمیم‌گیری نسبت به وجود نیاز یا عدم نیاز به سرمایه‌های خارجی، بروزه از این جهت دچار ابهام می‌شود که درصورت فراهم بودن سرمایه‌ای تخصیص آن و اولویت‌بندی پروژه‌ها درجهت اهداف توسعه اقتصادی کشور خواهدبود یا خیر؟ حال، بماند اینکه مشخص نیست که درحال حاضر، آیا محض مالکمیود حجم موجودی سرمایه در کشور است، یا ضعف در جذب و اثناشت آن، تا اینکه نسبت به جذب سرمایه‌های خارجی و انتظارات عمده‌تا بافت و نگرش نظری از معجزه‌هایی که بیشتر به رویا می‌ماند تا واقعیت، ارزیابی و اظهارنظر کنیم. قابل توضیح است که صرف دل خوش کردن به اعلام آمادگی شرکتها و شخصیت‌های خارجی به سرمایه‌گذاری در ایران، نمی‌تواند دردی را دوا کند. زیرا به علاوه مشکلات و ابهامات یادشده که هرگز روی آن مطالعه‌ای نشده است و بایستی با کار کارشناسی روش‌شن گردد، شرکتها و سرمایه‌گذاران (چه داخلی - چه خارجی) منابع اقتصادی - بازارگانی خود را مدنظر دارند و چنانچه کشور سرمایه‌پذیر از قدرت کافی برای جذب بجا و تخصیص بهینه سرمایه‌ها در بافت‌های ضروری اقتصاد را نداشته باشد و اوصولاً از مدیریت کارا برای تمهد و تسهیل شرایط سرمایه‌گذاری برخوردار نباشد، چه با علاوه بر پیامدهای واپتگی، آسیب‌پذیری اقتصاد را در مقابل شوکهای وارد به اقتصاد، از قبیل خشکالی و نیز سایر شوکهای طرف عرضه اقتصاد، دامن بزند و ساختار ناسالم را به نحو بیشتری تخریب کند. سرمایه‌گذاری از طریق

جلب گردد، از این قرار است:^(۶)

- وجود امنیت کامل سرمایه‌گذاری به مفهوم مختلف وجود دارد؟

۴ - آیا سرمایه‌گذار خارجی برای فروش محصولات تولیدی به‌آسانی به بازارهای داخلی یا خارجی دسترسی دارد؟

۵ - چه امتیازاتی برای جلب سرمایه‌ای خارجی در کشور میزان وجود دارد؟

۶ - مهترین بخش‌های جذب سرمایه‌های خارجی^(۷) برآسان پیش‌بینی کارشناسان اقتصادی، مهمترین بخش‌هایی که بیشترین سرمایه‌گذاریها مستقیم خارجی را در آینده جذب خواهدکرد، عبارتند از:

- ارتباطات راه دور؛

- بخش‌های زیربنایی؛

- صنایع خودروسازی؛

- صنعت گردشگری؛

- صنایع ارائه‌دهنده خدمات تجاری؛

- توزیع و تدارک کالا؛

- وسائل ارتباط جمیعی؛

برخی از صنایع تولیدکنندگان کالاهای مصرفی داشته باشد. توفیق کشورها در جلب سرمایه‌های خارجی به این ترتیب از این تواند در اجرای برنامه‌های توسعه اقتصادی آنها تاثیر زیادی خارجی باشد. توفیق کشورها در جلب سرمایه‌های خارجی به عوامل متعددی بستگی دارد و سرمایه‌گذاران خارجی نیز هنگام اتخاذ تصمیم اصلی در دو وجه مطرح است:

۱ - اثناشت سرمایه‌ها؛

۲ - هدایت منابع سرمایه‌ای به سمت سرمایه‌گذاری مولد.

همچنین یادآور می‌شود که در کشورهای درحال توسعه (ازجمله ایران)، مشکل اصلی، کمبود منابع سرمایه‌ای نیست، بلکه مشکل در مدیریت منابع، چه در مرحله اثناشت و چه در مرحله سرمایه‌گذاری سرمایه‌ای جمع آوری شده

- عوامل موافقیت کشورها در جذب سرمایه‌های خارجی، ایجاب می‌کند، دسترسی بیاید.

اغلب کشورها به این ترتیب رسیده‌اند که جلب سرمایه‌های خارجی می‌تواند در اجرای برنامه‌های توسعه اقتصادی آنها تاثیر زیادی داشته باشد. توفیق کشورها در جلب سرمایه‌های خارجی به عوامل متعددی بستگی دارد و سرمایه‌گذاران خارجی نیز هنگام اتخاذ تصمیم درمورد انتخاب یک کشور به عنوان محل فعالیت خود جوانب متعددی را مدنظر قرار می‌دهند.

ازجمله این نکات عبارت است از:^(۸)

۱ - در کشور میزان چه رشته‌هایی استعداد پذیرش سرمایه خارجی را دارد؟

۲ - آیا سرمایه‌گذار خارجی در انتخاب رشته‌های موردنظر یا مکانهایی که مستعد سرمایه‌پذیری هستند، از آزادی کامل برخوردار است؟

ایران اشاره می‌شود و در ضمن آن، اقدامات، تسهیلات و نیز ظرفیتهای که فراهم شده یا قرار شده تا فراهم شود، مرور می‌گردد.

موانع و مشکلات:

۱ - وجود مشکلات مالی و عدم توان بازپرداخت به موقع و کامل بدھیهای خارجی کشور؛

۲ - ریسک تجاری کشور، یا دارانسون و جمهه لازم در بازارهای جهانی از جمله بازار اروپا، که منجر به افزایش قیمت کالاهای صادراتی ایران در بازار جهانی بین ۱۳ تا ۱۵^(۶) درصد قیمت جهانی، می‌گردد؛

۳ - تحریمهای آمریکا علیه شرکت‌های سرمایه‌گذار در ایران، که مانع از سرمایه‌گذاری حداقل تعدادی از سرمایه‌گذاران خارجی می‌شود، از جمله شرکت «بروکن هیلز»^(۷) قصد دارد در بخش‌های معادن، انرژی و فولاد ایران، در سطحی که مشمول تحریمهای آمریکا نشود، همکاری کند.

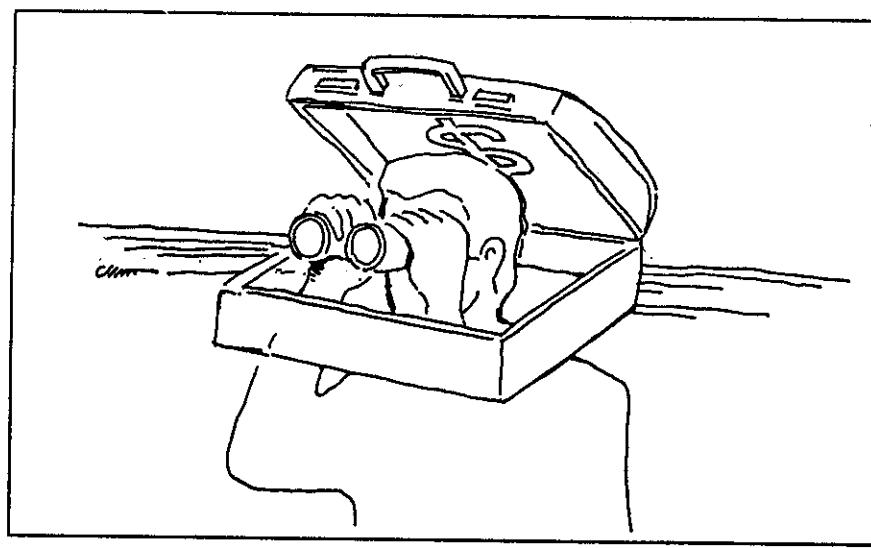
۴ - پایین بودن نرخ بهره پرداخت به صاحبان سرمایه‌های ریالی، بهنحوی که سالهای مدیدی است به صاحبان این سرمایه‌ها بهره‌ای بسیار کمتر از حقن سایر فعالیت‌های غیرمولده جامعه پرداخت می‌شود و به همین دلیل سرمایه‌های سرگردان بزرگی را از جریان فعالیت تولیدی خارج کرده، به بازار داخلی و سوداگری هدایت کرده‌ایم. رفتار مشابه نیز با صاحبان سرمایه‌ها و اندوخته‌های ارزی داشته‌ایم و ضمن اینکه به آنها بهره قابل قبولی پرداخت نشده، بلکه برای اخذ وجوده ارزی خود از سیستم بانکی نیز دچار سردرگمی‌ها و پیچیدگی‌های ناشی از مراحل زائد بوروکراسی شده‌اند؛

۵ - قوانین و مقررات نامناسب، دست‌وپاگیر و ناهمانگ با مسابقات جاری دنیا در زمینه سرمایه‌گذاری خارجی و جذب سرمایه‌ها؛

۶ - مبارزه بسیاری از کشورهای خارجی بر علیه محصولات ایرانی در بازارهای جهانی بویژه در بازار اروپا، از جمله انگلیس، که برای کالاهای ایرانی تعریف‌های کلانی وضع می‌کند؛

۷ - مشکلات دیپلماتیک با برخی کشورها و عدم صدور روادید برای ایرانیان جهت دید و بازدیدها و مذاکرات تجاری با مقامات آن کشورها؛

۸ - آمیختگی بین بازار پول و بازار سرمایه بهنحوی که سود بانکها ۲۰ درصد و سود بخش صنعت ۱۵ درصد^(۸) است و این رغبت

ایرانیان مقیم خارج را نیز باید عمدتاً در قالب مفهوم اقتصادی و منافع اقتصادی حاصل از انباست و به جریان انداحتمن سرمایه دید، بدلاً اینکه به بسیاری از سرمایه‌داران ایرانی مقیم خارج باشیست برای جلب سرمایه‌گذاری در کشور، غرامت پرداخت کرد و در پرداخت غرامت نیز هیچ تبعیضی قائل نشد و این خود، بر مشکل جذب سرمایه‌های گذاری ییگانه دارد این در مقابل سرمایه‌های خارجی می‌افزاید. زیرا رفتارهای قبلی ما را ندارد، پاک کردن ذهنیت‌های قبلی، خود ۵۰ درصد از کار است. بنابراین، برای یک ایرانی مقیم خارج کشور که دارای سرمایه امداده جهت سرمایه‌گذاری است، بایستی ضمن قائل شدن تسهیلات و تمهدات برای افتتاح حساب، تسهیلات لازم برای پرداخت و نیز تمهد خارج کردن سرمایه‌اش از کشور را بایستی قائل شد. زیرا در غیر این صورت، به خاطر اینکه بانکها و موسسات مالی دنیا در کشورهای دیگر این تسهیلات را به نحو مطلوب و در سرعترين زمان ممکن، برای سرمایه‌گذاران از جمله سرمایه‌داران ایرانی قائل هستند، لذا ایرانیان مقیم خارج حاضر به انتقال سرمایه‌ها به کشور سرمایه‌گذاری در کشور تضمین می‌دهد، پس می‌تواند ضمن رفع مشکلات احتمالی در خصوص گذشته ایرانیها در کشور، به سرمایه‌گذاران ایرانی مقیم خارج کشور تضمین لازم را بدهد. در ادامه، در ابتدا پاره‌ای موانع و مشکلات موجود بر سر راه جذب سرمایه‌های خارجی از جمله سرمایه و اموال ایرانیان مقیم خارج کشور، به پاره‌ای سرمایه‌گذاری‌های خارجی بویژه از جانب ایرانیان خارج کشور در مناطقی از

فرایند انتقال تکنولوژی	سرمایه‌گذاری خارجی
به داخل کشور	در دو دهه اخیر
سرمایه‌پذیر	در حرکت کشورهای دار
به شرطی حاصل می‌شود	همسوشدن با ساختار
که کشور میزبان خود را	اقتصاد جهانی
محیط تجاري مطلوب	نقش تعیین‌گننده
برخوردار باشد.	داشته است.

خود به دلخواه به میزان و در زمان مقتضی بهره‌برداری کند. این همان اقدامی است که بانکهای خارجی دنیا برای مشتریان خود، ازجمله مشتریان ایرانی خود، به نحو مطلوب انجام می‌دهند.^(۱۲)

وزارت امور اقتصادی و دارایی نیز اعلام کرده است که اصل و بهره سرمایه‌گذاریهای خارجی را در بخش‌های عمده‌ای از قبیل نیروگاههای آبی - برقی، سبک ترکیبی و استفاده از طریق‌های خالی به روش B.O.T را تضمین می‌کند.^(۱۳)

بیمه مركزی با استناد به روابط بیمه‌ای مطلوب شرکت بیمه با سیاری از کشورهای دنیا، به عنوان نماینده دولت در بازار فاینانس و انجام عملیات انتکایی اجرایی در کشور ما همه‌گونه حسماست لازم را در خصوص انجام سرمایه‌گذاریهای لازم انجام خواهد داد و خدمات مطلوب را در قالب بیمه‌های باربری و نیمه‌تمام خطر نصب، بیمه شکست ماشین‌آلات و بیمه اتش‌سوزی ارائه خواهد داد.

همچنین گمرک ایران نیز وعده داده است که با حذف دیوانسالاری و تسهیل امر صادرات و واردات، تمدیدات لازم را برای واردکنندگان کالا و مواد اولیه فراهم آورد و امر سرمایه‌گذاریهای خارجی و حتی داخلی را مورد حمایت خود قرار دهد. اخیراً اجازه تخصیص ۳۰ درصد درآمد ارزی برای ورود مواد اولیه موردنیاز کارخانجات داده شده است.^(۱۴) به منظور فراهم آمدن شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاریهای خارجیان بویژه ایرانیان مقیم خارج در بخش کشاورزی، مقرر گردیده است که علاوه بر تضمین بانک مرکزی،

مقیم خارج هستند. در صورت تحقق میزان پنج میلیارد دلار^(۱۵) سرمایه‌گذاری خارجی طی ۵ سال اینده در بخش کشاورزی، در برنامه چهارم توسعه قادر خواهیم بود سالانه بیش از ۵ میلیارد دلار محصولات کشاورزی صادر کنیم. تمدیدات و تسهیلات:

در مقابل مسائل و محدودیتهای بازدارنده انباشت سرمایه‌های خارج در کشور، اخیراً مقرر گردیده است که تسهیلاتی جهت حذف یا کمزنگ کردن موانع موجود ایجاد گردد، که در ادامه، به پاره‌ای از آنها اشاره خواهد شد.

بانک توسعه صادرات ایران، در اوایل سال جاری اقدام خوبی داشته است. این بانک تمامی شعب رایانه‌ای خود را در تهران و شهرستان را موظف کرده است که با تسهیلات و بیمه و در سریعترین زمان، انواع حسابهای ارزی را بنایه در خواست متفاضل ایرانی و خارجی و اشخاص حقیقی و حقوقی افتتاح کنند و کلیه خدمات ارزی و صدور حواله‌جات را در کوتاه‌ترین زمان ممکن (کمتر از یک ساعت) به آنان ارائه دهدن. این اقدام نه تنها یک اقدام تسهیل‌کننده برای سرمایه‌گذاری خارجیان است، صاحبان صنایع، بازارگانان و دیگر فعالان اقتصادی کشور نیز می‌توانند از مزیتهای آن برخوردار شوند. افتتاح حساب بدون توجه به مامیت شخص حقیقی یا حقوقی، ملیت مشتری اعم از ایرانی و خارجی و نیز نوع ارز، کار جدیدی است که در دو دهه اخیر، هیچگاه جرأت اعمال آن را در کشور نداشته‌ایم، لیکن من بعد، مقرر گردیده است که هر شخص با افتتاح حساب در شبکه این بانک در کشور، از موجودی

سرمایه‌گذاری وجود ندارد. با وجود مشکلات و مسائل یادشده و پاره‌ای مسائل دیگر در زمینه جذب سرمایه‌های خارجی از قبیل موانع و مشکلات مربوط به حضور بانکهای خارجی و بیمه و نامناسب بودن نرخ بهره بانکی در کشور، تاکنون توسط ۷ شرکت تولیدی و خدماتی خارجی، مبلغ ۱۷ میلیون و ۱۲۰ هزار دلار سرمایه‌گذاری در منطقه آزاد کیش صورت گرفته است. برای اجرای این طرحها، بیش از ۶۵ میلیارد و ۷۸۰ میلیون ریال نیز از سوی شرکای ایرانی سرمایه‌گذاری شده است. میزان سرمایه‌گذاری انجام شده در منطقه کیش توسط ایرانیان مقیم خارج کشور، در حدود ۴ میلیون دلار و ۹۷۰ میلیارد ریال است. از سوی سرمایه‌گذاران داخلی ۱۹۲ میلیون دلار و ۱۲۰ میلیارد ریال سرمایه‌گذاری در بخش صنعت منطقه یادشده صورت پذیرفته است.^(۱۶)

میزان واردات به جزیره کیش از ۲۸۰ میلیون دلار در سال ۱۳۷۱ به حدود ۱۱۰ میلیون دلار در سال ۱۳۷۷ رسیده است. این در حالی است که به لحاظ درآمد حاصل از صنعت گردشگری، تمداد مسافران ورودی به منطقه، از ۲۵۰ هزار نفر در سال ۱۳۷۱، به حدود ۸۰۰ هزار نفر در سال ۱۳۷۷ افزایش یافته است.^(۱۷)

باتوجه به اینکه کشور ما در سالهای گذشته در زمینه سرمایه‌گذاری خارجی توفيقی نداشته است، بخش کشاورزی نسبت به سایر بخش‌های اقتصادی موفقیت نسبی کمتری داشته است. این در حالی است که در بودجه سال ۱۳۷۸ و در قالب طرح ساماندهی اقتصادی کشور، بندۀای مختلفی برای جذب سرمایه‌های خارجی پیش‌بینی شده است، که بخش کشاورزی را نیز مشخصاً شامل می‌گردد، به نحوی که مطابق آخرین پیگیریها، قرار شده است به بانکهای کشاورزی و صنعت و معدن اجازه داده شود تا سقف ۵۰۰ میلیون دلار از منابع بیع مقابل استفاده کنند. همچنین اجازه جذب ۴۰۰ میلیون دلار سرمایه‌گذاری به روش فاینانس و سایر روش‌های تامین منابع مالی به بخش کشاورزی داده شده است. بنابراین قرار شده است در سال ۱۳۷۸، حدود ۹۰۰ میلیون دلار سرمایه‌گذاری خارجی به بخش کشاورزی کشور تزریق شود.^(۱۸) در حال حاضر، سرمایه‌گذاران خارجی از چند کشور اروپایی و کشورهای حوزه خلیج فارس برای سرمایه‌گذاری خارجی در کشور اعلام آمادگی کرده‌اند، که چندتن از آنها هموطنان

عزم ما برای جذب سرمایه‌های خارجی جزء پاشد، هنر است به نحوی شرایط و تمہیدات ورود سرمایه‌های ایرانیان مقیم خارج فراهم شود، تا هم حجم قابل توجهی سرمایه برای سرمایه‌گذاری در مسیر اقتصاد کشورمان جذب کنیم و هم با ایجاد تسهیلات بیشتر و جلب اطمینان آنها، منابع از خروج مجدد سرمایه‌های یادشده از کشور گردیم و درنهایت از منابع و آثار مثبت بلندمدت آن بهره‌مند گردیم. البته همان طوری که بیشتر نیز اشاره گردید، آثار مثبت مذکور در صورتی قابل تحقق است که این سرمایه‌ها به نحو مطلوبی به مسیر اولویت‌های استراتژیک سرمایه‌گذاری در کشور هدایت شود و مدیریت منابع به نحو کارآمد عمل کند. زیرا در غیر این صورت با توجه به ضعفهای موجود که قبل از کار آن رفت، ممکن است مضرات آن بیشتر از منافعش باشد. □

منابع:

- ۱ - صفری، بیژن، گات و تحولات بین‌المللی، مجله اطلاعات سیاسی - اقتصادی، شماره ۹۳ و ۹۴، خرداد و تیر ۱۳۷۴، ص ۱۱۷.
- ۲ - ماهنامه مناطق آزاد، شماره ۷۲، ص ۲۲.
- ۳ - ماهنامه مناطق آزاد، شماره ۷۹، ص ۲۱ و ۲۲.
- ۴ - ماهنامه مناطق آزاد، شماره ۷۹، ص ۲۱.
- ۵ - ماهنامه زمینه، شماره ۵۵ و ۵۶، ص ۱۶ (صفوی، بیژن، مکاتب انتباشت سرمایه: تقسیم بین‌المللی کار).
- ۶ - ابرار اقتصادی، مورخ ۱۵/۱۲/۷۷، ص ۸.
- ۷ - ابرار اقتصادی، مورخ ۱۶/۱۲/۷۷، ص اول.
- ۸ - کیهان، شماره ۱۶۵۴۴، مورخ ۷/۴/۹۷، ص ۳.
- ۹ - ابرار اقتصادی، مورخ ۲۰/۷/۷۸، ص ۸.
- ۱۰ - ابرار اقتصادی، مورخ ۲۱/۷/۷۸، ص ۸.
- ۱۱ - ابرار اقتصادی، مورخ ۳۰/۱۰/۷۷، ص ۱.
- ۱۲ - همان مأخذ، ص ۸.
- ۱۳ - ابرار اقتصادی، مورخ ۲/۷/۷۸، شماره ۲۵۴، ص ۱ و ۵.
- ۱۴ - ابرار اقتصادی، مورخ ۲/۷/۷۸، ص ۸.
- ۱۵ - اخبار سراسری سیمای جمهوری اسلامی ایران، چهارشنبه شب مورخ ۴/۹/۷۸، اخبار ساعت ۲۱، شبکه اول سیما.
- ۱۶ - پس‌آورد کارشناسان موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازارگانی - گزارش داخلي «خصوصی سازی».
- ۱۷ - ابرار اقتصادی، مورخ ۸/۳/۷۸، ص ۵.
- بیژن صفوی: پژوهشگر ارشد موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازارگانی

**اگر در پنج سال آینده
به میزان پنج میلیارد دلار
در بخش کشاورزی
سرمایه‌گذاری کنیم
در برنامه چهارم توسعه
 قادر خواهیم بود
سالانه بیش از پنج میلیارد دلار
محصولات کشاورزی صادر کنیم.**

سرمایه خارجی توسط صندوق بیمه محصولات کشاورزی نیز تضمین شود.

به نظر می‌رسد که جذب سرمایه‌های خارجی به عنوان راه حلی اساسی جهت رفع بحران موجود در اقتصاد کشور و سامان بخشیدن به ساختار بیمار آن در چارچوب طرح ساماندهی اقتصادی به شمار می‌رود و به همین دلیل است که مجلس شورای اسلامی به دریافت ۱۰/۵ میلیارد دلار اعتبار و تسهیلات خارجی در قالب قانون بودجه سال ۱۳۷۸ کل کشور رأی مشت داده است. بد عبارت دیگر، با وجود ضعفهای ساختاری اقتصاد کشور و وجود عدم کارایی شدید در بازار سرمایه و نابسامانی در انتباشت سرمایه‌های داخلی و مهمتر از آن، نبود مدیریت کارآمد منابع در کشور، روی به جذب سرمایه‌های خارجی با نظر خاص به سرمایه‌های ایرانیان مقیم خارج آورده‌ایم، که امید است در این راستا اقتصاد کشور عاقبت به خیر باشد. زیرا به نظر می‌رسد که بهره‌گیری اقتصاد کشور ما از سرمایه‌های خارجی، به دلیل ناتوانی در جذب و هدایت سرمایه‌های موجود و نیز بهره‌گیری مناسب از درآمدهای نفتیمان در مسیر صحیح تولیدی آن است و نه در چارچوب منطق و فلسفه علمی ناظر بر سرمایه‌گذاری خارجی. به دیگر سخن بدانجا رسیده‌ایم که وقتی ما خودمان نمی‌توانیم برای بهره‌برداری از مزیتهای گوناگون سرزمین کشورمان وارد عمل شویم و سرمایه‌گذاری کنیم، اجازه بدهیم دیگران وارد این فعالیت‌ها بشوند، تا از آثار جانبی (آثار اقتصادی) مثبت آنها بهره‌مند گردیم. مطابق برآورده کارشناسان، بالغ بر چهار میلیون نفر ایرانی مقیم خارج هستند، که در حدود ۲ میلیون نفر آنها در آمریکا اقامت دارند.^(۱۶) با توجه به اینکه ایرانیان مقیم خارج عمده‌ایا سرمایه‌داران و افراد متمن هستند، که برای سرمایه‌گذاری در بیرون مرزها از کشور خارج شده‌اند، یا برای ادامه تحصیل به خارج از کشور رفته و ماندگار شده‌اند و یا جزو مخالفان سیاسی - اجتماعی بوده‌اند، لذا با طرح چند پیش‌فرض ذیل، نسبت به برآورد حجم سرمایه احتمالی که در صورت توافق با ایرانیان مقیم خارج می‌توان جذب کرد، اقدام می‌گردد:

- ۱ - نشر سرمایه‌دار و سرمایه‌گذار معادل $\frac{1}{3}$ جمعیت ایران خارج از کشور باشند.
- ۲ - به دلایلی از قبیل مخالفت سیاسی عده‌ای از سرمایه‌داران، عدم توافق بین دولت و عده‌ای از سرمایه‌داران، کنار نیامدن دولت با برخی